

**REACTIE OP DE INTERNETCONSULTATIE VAN DE BELEIDSREGEL OVER COMPENSATIE VAN
EIGENAREN EN GEBRUIKERS VAN BIJZONDERE BROMFIETSEN VAN HET MERK STINT VOOR SCHADE
DIE SAMENHANGT MET DE SCHORSING EN INTREKKING VAN DE AANWIJZING VAN DIT VOERTUIG**

Aan: het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat

NAMENS: Ocella van der Vecht / eigenaresse MP Atelier

Datum: 20 augustus 2023

Inleiding

Ondergetekende heeft met interesse kennisgenomen van de concept-beleidsregel over compensatie van eigenaren en gebruikers van bijzondere bromfietsen van het merk Stint voor schade die samenhangt met de schorsing en intrekking van de aanwijzing van dit voertuig ("**Compensatieregeling**"), de daaraan als bijlage II gehechte concept-akte van cessie en de toelichting op de Compensatieregeling, die gezamenlijk ter internetconsultatie zijn aangeboden op 10 juli 2023. Hiermee reageert deze kinderopvangorganisatie tijdig op deze internetconsultatie.

Ondergetekende is verheugd dat een schaderegeling tot stand is gekomen op grond waarvan Stint gebruikers worden gecompenseerd voor de schade die zij hebben geleden door het handelen van het de minister van Infrastructuur en Waterstaat ("**Minister**"). Ondergetekende is het echter om (i) zowel principiële als (ii) praktische redenen oneens met verschillende aspecten van de regeling. Deze zijn verder toegelicht in een persoonlijke motivatie toegevoegd als bijlage 1. Het gaat dan onder andere (maar niet gelimiteerd) om:

A) Concept beleidsregel, te vinden op overheid.nl - Bladzijde 12 en 13, artikel 2 Concept beleidsregel

Voor een niet-aangewezen type is de hoogte van de compensatie beperkt tot een tegemoetkoming, zoals vastgesteld in Bijlage 1 voor waardevermindering en het forfait voor gevolgschade. Voor een aangewezen type wordt als uitgangspunt de compensatie op dezelfde wijze bepaald. Echter, omdat voor het aangewezen type de verplichting bestaat volledige schadevergoeding toe te kennen vanwege het onrechtmatige aanwijzingsbesluit, biedt artikel 2, tweede lid, aanvullend de mogelijkheid de feitelijk geleden schade te vergoeden als deze aantoonbaar hoger is dan de compensatie op basis van Bijlage 1 en het forfait. Het initiatief daarvoor ligt bij de aanvrager die bewijsstukken zal moeten overleggen waaruit objectief verifieerbaar blijkt dat de werkelijk geleden schade als gevolg van de schorsing en de intrekking van het aanwijzingsbesluit hoger is geweest dan de compensatie op basis van Bijlage 1 en forfait.

De beoordeling van een dergelijke aanvraag vereist maatwerk aan de hand van de overgelegde bewijsstukken, de criteria van het Burgerlijk Wetboek en de rechtspraak omtrent de schade die in redelijkheid toerekenbaar is aan de gestelde schadeoorzaak. Bij een dergelijke beoordeling blijven bij aanvragen om hogere schadevergoeding in verband met een aangewezen type de vastgestelde formule en forfait de ondergrens waar bij het aangewezen type hoe dan ook aanspraak op bestaat als aan de voorwaarden van deze beleidsregel is voldaan, vermeerderd met wettelijke rente. De beslissing op een dergelijke aanvraag kan meer tijd vergen dan de reguliere beslistermijn voorzien in artikel 6.

Ik acht het zowel onlogisch, extra tijdrovend, niet terecht en niet fair dat 5 jaar na dato een individuele kinderopvang organisatie moet onderbouwen wat de mogelijke extra (gevolg) schade is boven op de forfaitaire tegemoetkoming. Daarnaast is het nog stuitender dat een type 1200 gebruiker dit NIET eens mag doen. Dat voelt buiten mijn schuld als zeer onrechtvaardig.

B) Vorderingen op derden

Daarnaast ben ik het niet eens met de in de Compensatieregeling opgenomen voorwaarde voor compensatie dat "vorderingen op derden" moeten worden gecedeerd aan de Staat der Nederlanden ("**Staat**"). Ondergetekende verzoekt u – samengevat – om tot aanpassing van de Compensatieregeling over te gaan. Dit wordt in deze reactie nader toegelicht (§ 2), waarna een korte conclusie volgt (§ 3).

Observaties en kanttekeningen bij de Compensatieregeling

Ondergetekende onderschrijft de verschillende in de Compensatieregeling opgenomen bestanddelen voor compensatie en de daarvoor gehanteerde bedragen. Wel meent zij dat een langere compensatietermijn meer recht had gedaan aan de onduidelijkheid die door het handelen van de Minister is veroorzaakt en de schade die daardoor is geleden.

Ondergetekende kan de Minister bovendien niet volgen in de opmerking dat hij niet aansprakelijk zou zijn voor de schade van gebruikers van 1200W-Stints, en dat hij niet verplicht zou zijn tot vergoeding van hun (extra gevolg) schade. De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State ("**Afdeling**") heeft geoordeeld dat de schade van gebruikers van 1200W-Stints in ieder geval deels aan het handelen van de Minister kan worden toegerekend. Dat de Afdeling "*gelet op de feiten in deze zaak geen ruimte [ziet] de minister voor deze groep gebruikers te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding (...)*",¹ maakt nog niet dat de Minister niet aansprakelijk zou zijn voor hun schade. Uit de uitspraak van de Afdeling volgt dat (a) de Minister onrechtmatig heeft gehandeld, (b) gebruikers van 1200W-Stints schade hebben geleden, (c) dat die schade het gevolg is van het onrechtmatig handelen van de Minister en (d) dat die schade (in ieder geval deels) aan de Minister is toe te rekenen. Gelet op de vereisten van artikel 6:162 BW mag ervan worden uitgegaan dat de Minister in individuele civiele procedures zou worden veroordeeld tot vergoeding van deze schade. Het geeft daarom geen pas dat de Minister nu het standpunt inneemt dat "een aansprakelijkheid" van de Staat voor de schade van deze gebruikers niet zou vaststaan.

Het bovenstaande werkt door in de voorwaarde die is opgenomen in artikel 3 onder d Compensatieregeling. Op grond van die bepaling komt een aanvrager uitsluitend voor compensatie in aanmerking onder de voorwaarde dat:

"de aanvrager, die om compensatie vraagt vanwege een niet aangewezen type, zijn vordering op derden, niet zijnde de Staat der Nederlanden, tot vergoeding van de waardevermindering of gevolgschade als gevolg van het niet kunnen gebruiken van een Stint of startset, ter hoogte van het bedrag dat op grond van deze beleidsregel wordt gecompenseerd, overdraagt aan de Staat der Nederlanden door middel van de bij de aanvraag over te leggen akte van cessie, bedoeld in bijlage II."

De bepaling is met deze voorwaarde onuitvoerbaar en ontbeert praktisch nut: de uitspraak van de Afdeling betreft uitsluitend de verplichting van de Staat – en niet van derden – om de schade van Stint-gebruikers te vergoeden. Ondergetekende meent dat uitsluitend de Staat verantwoordelijk is voor haar schade en weet ook niet wie verder verantwoordelijk kan worden gehouden voor de discrepantie tussen de publicatie en het Aanwijzingsbesluit.

Ondergetekende heeft geen vorderingen op derden, zoals leveranciers of de fabrikant en meent dan ook dat er geen vorderingen op derden vallen te cederen. Uiteraard staat het de Staat vrij de kosten van deze regeling te verhalen en ondergetekende begrijpt ook het belang van de Staat te waarborgen dat zorgvuldig met gemeenschapsgeld wordt omgegaan. Daarvoor is cessie echter niet noodzakelijk, nu de wet hiervoor voldoende mogelijkheden biedt, zoals regres en subrogatie (artikel 6:10 en 6:12 BW). De cessie-voorwaarde zal vermoedelijk vooral leiden tot extra papierwerk en vragen en daarmee de drempel om aanspraak te maken op de regeling vergroten. Ondergetekende verzoekt daarom de Minister de cessie-bepaling (artikel 3 onder d Compensatieregeling) te laten vervallen.

Slotopmerkingen en aanbevelingen

Ondergetekende juicht toe dat met de Compensatieregeling een vergoeding kan worden ontvangen voor schade die is geleden als gevolg van het handelen van de Minister. Ondergetekende kan zich ook vinden in de vergoedingscomponenten waardevermindering en gevolgschade en de daaraan verbonden bedragen, hoewel zij meent dat een langere compensatietermijn voor gevolgschade meer recht had gedaan aan de onzekerheid die het handelen van de Minister heeft veroorzaakt en de schade die als gevolg daarvan is geleden. Ook dit is in [bijlage 1](#) verder onderbouwd en uitgewerkt.

Ondergetekende kan zich echter niet vinden in de voorwaarde dat "vorderingen op derden" moeten worden gecedeerd aan de Staat. Ondergetekende heeft in dit verband vorderingen "op derden" – enkel op de Staat. Die kan zij niet aan de Staat cederen, hetgeen de voorwaarde zinloos maakt. De cessie is ook niet nodig om te waarborgen dat de Staat zorgvuldig met gemeenschapsgeld omgaat. Ondergetekende verzoekt daarom de cessie als voorwaarde te laten vervallen.

Organisatie: MP Atelier

Vertegenwoordigd door: Ocella van der Vecht

Datum: 20 augustus 2023

Bijlage 1: additionele persoonlijke motivering, toelichting en onderbouwing

Geachte heer, mevrouw,

Zoals u kunt lezen heb ik als basis voor deze internetconsultatie de 'standaardbrief' van de Brancheorganisatie Kinderopvang genomen. Daarnaast wil ik van de gelegenheid gebruik maken om in aanvulling daarop een minder juridische en meer morele/praktische notitie toe te voegen. Dit o.a. omdat ik behoor tot het 'type 1200' gebruiker

Gelijke monniken, gelijke kappen

Zoals de Raad van State (zaaknummer 2021024971) al heeft aangegeven is het maatschappelijk niet gewenst om gebruikers van verschillende types Stint (i) anders te compenseren en hiervoor ook nog (ii) andere wegen te laten bewandelen. Waarom zou een gebruiker van een 1200 type andere schade hebben geleden dan een 800 type? Waarom heeft de een minder mogelijkheden en zelfs minder rechten op schadevergoeding?

De directeur van Brancheorganisatie Kinderopvang Emmeline Bijlsma en anderen hebben als volgt becijferd ¹:

- De schadevergoeding bestaat grofweg voor circa 10.000 Euro omdat het voertuig niet meer gebruikt kon worden
- En 10.000 schadevergoeding voor alle kosten die te maken hebben met vervangend vervoer en dergelijke
- In totaal dus circa 20.000 Euro

Type 1200 gebruikers komen hier nooit aan en komen op circa 50-60% hiervan omdat zij geen recht hebben op maatwerk schadevergoedingen boven de forfaitaire vergoeding van 3.500 Euro. Dat voelt niet alleen onrechtvaardig, dat is het ook! Temeer de overheid zelf ook nimmer in de Staatscourant melding heeft gemaakt over dit type (wel een goedkeuring voor het merk Stint), terwijl de meerderheid van de Stints van dit type waren. Hoe had ik moeten weten dat dit type niet gekeurd was? Hij heeft het daarnaast altijd gedaan! Nooit problemen met gehad. Daarnaast is ook vast komen te staan dat de technische testen door de overheid op type 800 ondermaats waren (volgens de Rechtbank Noord Nederland en de Raad van State). Oftewel hoe kan ik überhaupt afgaan op een eventuele 1200 keuring? Wat is een keuring waard, terwijl ik kan zeggen dat ik duizenden kilometers meegereden heb zonder problemen. Elke dag de brug over de Ringvaart!

¹ <https://kinderopvang.nl/nieuws/dankzij-bk-schadevergoeding-voor-van-de-weg-halen-stint>

De praktijk

Ik heb inmiddels begrepen dat de overgrote meerderheid van de gebruikers een type 1200 heeft². Door type 800 gebruikers wel de mogelijkheid te bieden om mogelijke extra schade via een maatwerk traject te laten verhalen, maar type 1200 gebruikers niet is er sprake van rechtsongelijkheid.

Bovendien zijn mijns inziens tevens de (maatschappelijke) kosten en rompslomp die hierin verbonden geheel onnodig. Dus ook als deze mogelijkheid voor Type 1200 gebruikers wel zou bestaan, wil ik een dringend beroep op u doen om hier praktisch naar te kijken. Er is door veel experts gerekend, veel advocaten hebben hard gewerkt, om maar niet te spreken over de Brancheorganisatie:

Mijn suggestie en dringende beroep op uw gezonde verstand op basis van bovenstaande: los dit praktisch en fair op

- Neem de bijlage 1 de forfaitaire vergoeding van 3.500 Euro als uitgangspunt. In
- Bepaal de extra gevolgschade op 82,1% van 10.000 Euro (de ene hoogste schaal), zodat we niet allemaal bezig blijven hiermee tot S(t)int Juttemis!

Tot slot

Het staat buiten kijf dat de direct betrokkenen onmenselijk zwaar geraakt zijn. Nog altijd weet niemand echt wat er gebeurd is. Er is veel onderzoek gedaan, maar ik wil nog het volgende kwijt voor wat het waard is:

- Er zijn meerdere manieren om de Stint tot stilstand te brengen: remmen, gas los, stekker eruit, sleutel eruit. Hoe is het mogelijk dat de Stint niet heeft kunnen stoppen. Hebben al deze 4 deze mogelijkheden niet gewerkt?
- Er wordt gezegd dat de remmen weigerden. Ik heb nog nooit problemen gehad met de remmen. Laat staan met andere zaken. Ik had een onderhoudscontract. Ik heb 1x een lekke band gehad in 3 jaar! Dagdagelijks gebruik. Voor andere kleine dingen was de fabrikant altijd zeer hulpvaardig

Met vriendelijke groet

Ocella van der Vecht

² Volgens BK Kinderopvang 95% van de gebruikers, dan wel 369 van de 2.285 kinderopvangorganisaties. Hou me ten goede. Het gaat iig om een meerderheid